

Solidarność Walcząca

<https://sw.ipn.gov.pl/ws/biogramy/4630,Zbigniew-Oziewicz-Wroclaw.html>
2021-01-16, 15:56

Zbigniew Oziewicz (Wrocław)

Zbigniew Oziewicz, ur. 22 VIII 1941 w Wilnie. Absolwent fizyki matematycznej na Uniwersytecie w Leningradzie (obecnie Sankt Petersburg) (1964).

1965–2003 pracownik naukowy Instytutu Fizyki Teoretycznej Uniwersytetu Wrocławskiego, 1967–1969 stypendysta w Instytucie Badań Jądrowych w Dubnej k. Moskwy, w 1970 doktorat, do 1977 stażysta naukowy, m.in. na uniwersytetach w ZSRS, Szwecji, Szwajcarii i Belgii, w 1985 habilitacja, od 1992 prof. nadzw. UW. Od 1977 kolporter wydawnictw niezależnych, od 1979 współpracownik redakcji niezależnego „Biuletynu Dolnośląskiego”.

Od IX 1980 w „S”, uczestnik akcji ulotkowych, w X/XI 1981 obserwator procesu Kornela Morawieckiego oskarżonego o podważanie sojuszu z ZSRS.

Po 13 XII 1981 współorganizator struktur RKS

Dolny Śląsk, łącznik RKS ze Zbigniewem Bujakiem w Warszawie oraz zakładami pracy Dolnego Śląska. XII 1981 - II 1982 kurier RKS (z żoną Krystyną Oziwicz), prowadził w mieszkaniu lokal kontaktowy, zbierał pieniądze na pomoc dla rodzin osób internowanych. Od 2 III 1982 w ukryciu; w V/VI 1982 współorganizator Solidarności Walczącej, członek Rady Politycznej SW i redakcji pisma „Solidarność Walcząca”. 7 X 1982 zatrzymany, internowany w Ośr. Odosobnienia w Grodkowie, zwolniony 4 XII 1982. Współorganizator podziemnych struktur SW w wielu miastach Polski (Nowa Sól, Kraków, Katowice, Toruń, Chełm, Gdynia, Poznań, Lublin, Inowrocław), kolporter wydawnictw podziemnych, autor w „Biuletynie Dolnośląskim” i „Solidarności Walczącej”, uczestnik emisji audycji Radia SW. 29 II 1984 zatrzymany, 1 III aresztowany pod zarzutem działalności w SW, kolportażu i organizowania Radia SW, 23 VII 1984 zwolniony na mocy amnestii, 28 VII Sąd Rejonowy Wrocław-Krzyki umorzył postępowanie karne. Po aresztowaniu w XI 1987 K. Morawieckiego współautor oświadczeń i komunikatów Rady Politycznej SW.

Po 1989 stażysta naukowy na uniwersytetach, m.in. w Rosji, Niemczech, USA i Włoszech. Od 1993 prof. na Universidad Nacional Autónoma de México w Meksyku, od 2008 także na University of Texas w San Antonio. Autor publikacji naukowych z zakresu fizyki teoretycznej i matematycznej, członek komitetów redakcyjnych 5 międzynarodowych czasopism naukowych.

Laureat Nagrody Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego za rozprawę doktorską (1971), Nagrody

PAN za osiągnięcia naukowe (1985), 1978–1987 wielokrotnie wyróżniany nagrodami naukowymi Rektora UWr. Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1992) i Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2007).

Od 23 IX 1982 rozpracowywany przez Wydz. II/III-1/III/III-1/Inspektorat II KW MO/WUSW we Wrocławiu w ramach SOR krypt.

Agora/Trampolina; do 25 X 1986 przez Wydz. II WUSW we Wrocławiu w ramach SOR krypt. Aston.

Artur Adamski, Łukasz Sołtysik